

22. Wat is natuurvoeding?

Genialiteit mag ontzag wekken maar beter dan genialiteit is gewoon gezond verstand.

Hoe modern de wereld ook mag worden, tradities zullen altijd het fundament van het leven vormen.

Wat is natuurvoeding? Uiteraard is dat in sommige opzichten relatief. Het zal duidelijk zijn dat voor mestkevers en strontvliegen natuurvoeding iets anders is dan voor bvb kolibries. Het kan dus van diersoort tot diersoort verschillen, ook in de natuur.

Voor huisdieren heeft men die verschillen ook gemaakt, soms heel begrijpelijk en normaal, soms puur commercieel. Een sprekend voorbeeld vind men bij de gemakvoerders. Die zijn vanzelfsprekend heel gebruiksvriendelijk en er is een groot verschil tussen katten – en hondenvoeders terwijl er in de natuur voor deze twee diersoorten geen verschillende prooien bestaan. Er zijn in de natuur geen specifieke muizen of konijnen voor wilde honden of katten.

Het enige echte verschil is dat honden wel en katten geen taurine kunnen aanmaken. Taurine is een aminozuur, een onderdeel van eiwit dat in prooien en natuurvoeding wel voorkomt maar zéér slecht tegen wrijving en hitte kan, technieken die bij het produceren van natuurvoeding niet voorkomen. Maar door de commercie is het nu wijdverbreide misverstand ontstaan dat er een groot verschil is tussen voeding voor honden en katten, terwijl het verschil zéér klein is en in de natuur zelfs onbestaand!

Soms is er een klein verschil tussen de waarheid en de werkelijkheid en dat voeding voor onze huisdieren ook gebruiksvriendelijk moet zijn is zeker zo. We kunnen nu eenmaal geen konijn of geit meer aan onze hond geven, waar hij een gedeelte van op eet en de rest onder het tapijt stopt voor de dag erna. Maar gebruiksvriendelijk kent ook grenzen.

In harmonie leven met de natuur kan niet meer, respect hebben voor de natuur gelukkig nog wel en dat doet men niet door trends te volgen. Wanneer we als mens voor gelijk welk probleem een diëtist moeten raadplegen is één van de eerste dingen die hij aanbeveelt geen fast food te eten terwijl de meeste van ons dat soms wel doen. Veronderstel dat we dat +/- 1 maal per week eten (dat is dus 1 van de 21 maaltijden) dan is dat minder dan 5% fast food per week, terwijl droogvoer het meest technische fast food ter wereld is en veel honden nooit wat anders eten. Dat is dus 100%!

Mede door de tijdsgeest en reclame werden we lui en achteloos wat het voedsel voor onze honden betreft en we zijn blind geworden voor de gevolgen die dat heeft voor zijn welzijn. De natuur wordt alleen overwonnen door hem te gehoorzamen. Door onze misplaatste

goedheid vergeten we gemakkelijk dat hoe klein of groot onze hond ook is hij alleen maar hond kan zijn. Een afstammeling van een uit het wild afstammend roofdier die soms slachtoffer wordt van onze onwetendheid, genegenheid en tijdsdruk.

De voeding van een hond bepaald mede zijn welgevoelen, zijn gezondheid en zijn gedrag. Dat is zonder meer een feit en daarom moeten we hier even bij stilstaan. Tussen archeologen en andere wetenschappers is er veel discussie wanneer de hond gedomesticeerd is. Gelukkig is dat voor ons niet echt belangrijk maar algemeen wordt aangenomen dat het +/- 15.000 geleden gebeurt of begonnen is.

De massale opkomst van commerciële voeders is een stuk jonger dan 100 jaar. Zeker is dat er vroeger door sommige verkeerd gevoed werd, vandaar dat er toen ziektes waren die we nu niet dikwijls meer zien, rachitis bijvoorbeeld. Daar staat tegenover dat er een veelvoud van problemen voor in de plaats gekomen zijn en dat ook vroeger zeer veel mensen het wel goed deden. Er was geen droogvoer of blik en ook diepvries bestond niet!

Wat deed men wel? Men bewaarde slachtafval. Hoe deed men dat? Men maakte een kuil en legde mutsaard of droge takjes op de bodem van de kuil. Daar kwam een portie slachtafval op, dan weer droge takjes, dan weer een portie slachtafval en zo verder. De laatste 15 cm kwam er terug aarde op en klaar was het. Op die manier had men voor +/- 10 dagen de basis van een natuurlijke maaltijd.

Uiteraard was dat niet zo hygiënisch als datgene wat we nu zouden willen zien en bacteriën teerden ook weelderig maar wat zo mooi is aan het verteringssysteem van een hond, de zuren in zijn maag doden al die bacteriën! Tenminste die bacteriën die ontstaan zijn bij wat men dan het uitsterven of rijpen noemt. Een heel ander verhaal wordt het bij bereide zaken die gaan bederven. Dat is ook voor een hond gevaarlijk!

Als prooi – en aaseter is zijn verteringssysteem voorzien op het onschadelijk maken van de bacteriën ontstaan bij het uitsterven, niet op diegene die ontstaan bij het bederven van bereide of verwarmde grondstoffen!

Gelukkig ligt de tijd van voer begraven ver achter ons en kunnen we verse voeding nu gewoon in de diepvries bewaren om op die manier een natuurlijke maaltijd te behouden. Bij droogvoer voegt men middelen toe om bederf tegen te gaan en blik wordt bovendien nog gesteriliseerd. In beide gevallen kan men zonder bedriegen niet spreken van een natuurlijke maaltijd maar spijtig genoeg kan men ook bij diepvriesmaaltijden niet in alle gevallen meer zeker zijn van voldoende kwaliteit.

Er is bij natuurlijke maaltijden geen verschil voor jong of oud, klein of groot. Men zou met zeer veel goede wil nog kunnen stellen dat men hetzelfde voer voor volwassenen voor pups een beetje fijner zou malen. Er is geen enkel verschil tussen het ideale voer voor pups en volwassenen. Toch niet als het natuurvoeding betreft, daar zijn alle aminozuren

aanwezig ook diegene die pups nog niet zelf kunnen aanmaken. Dat is logisch want in de natuur zijn ook geen puppy - herten of konijnen ter beschikking.

Wat wel zo is, de maagzuren die volwassen honden hebben om in de natuur aas dat krioelt van de bacteriën tot een geschikte maaltijd te maken hebben pups nog niet zo sterk. Dat is bij huishonden gelukkig ook niet nodig omdat wij nu wel over een diepvries beschikken en we vlees niet een week in de zon laten liggen voor het wordt gegeten.

Toch zien we soms dat pups ook van diepvriesmaaltijden toch diarree ontwikkelen en dat kan altijd zelfs als de maaltijd echt compleet en natuurlijk is omdat mensen de neiging hebben teveel te geven. Uitzonderlijk zien we ook dat pups last hebben en volwassen honden niet. De kans is dan groot dat het vlees of slachtafval dat gebruikt werd bevroren is aangekocht, ontdooit werd om te verpakken en dan terug ingevroren is. Dat mag zeker niet maar het gebeurt wel!

Vers is in! Daarom wordt de slogan vers en natuurlijk ook misbruikt. "Compleet natuurlijk" is altijd vers of ingevroren maar dat wil niet automatisch zeggen dat verse diepvriesvoeding ook automatisch compleet en natuurlijk is!

Om dus een natuurlijke maaltijd te bekomen die compleet is en van hoge kwaliteit moet men kwalitatief goede producten gebruiken, die voor de hond geschikt zijn en in de juiste verhouding. Theoretisch is dat eenvoudig, het streefdoel moet de samenstelling van een complete prooi zijn. Daar horen dus koolhydraten of de maaginhoud van de prooi bij of tenminste koolhydraten die de maaginhoud vervangen. Immers de maaginhoud dat kan niet meer. Geschikte koolhydraten dat kunnen ontsloten granen, groenten of fruit zijn.

Probleem is: in een goede kwaliteit kosten die essentiële grondstoffen meer dan sommige slachtafvallen en ook geldt dat twee halve waarheden één hele leugen vormen. Geschikt voer is onmogelijk goedkoop maar duur voer is niet automatisch ook goed! Voor wat het vlees en de organen betreft is het ideaal wanneer die kort na het slachten worden ingevroren maar het moet dan ook bevroren bewerkt worden en na het bewerken snel worden diepgevroren.

Dat kan, er zijn gelukkig ook fabrikanten die dat doen. De voordelen van een natuurlijke maaltijd zijn er teveel om op te noemen en nadelen zijn er eigenlijk niet. Wie zijn hond van de voordelen van natuurvoeding wil laten genieten vindt altijd een oplossing! Wie het niet begrijpt of om welke reden dan ook geen natuurvoeding wil gebruiken vindt altijd een reden of excuus.

Bij voeding schuilt het gevaar niet altijd in wat men ziet maar dikwijls in wat men niet ziet, uitzonderlijk omdat het er niet is soms ook omdat het er juist wel is!

Denis Steurs